

Hil dig, frelser og forsoner

Musik: C. C. Hoffmann 1878
Tekst: N. F. S. Grundtvig 1837

F C7/e F /a B^b D/a Gm D7/f[#] Gm B^b G/h

1. Hil dig, frel-ser og for-so-ner! ver-den dig med tor-ne

C A /c[#] Dm A/c[#] Dm C/e /c

kro-ner, du det ser, jeg har i sin-de ro-sen-krans om

F /e^b B^b/d F/c B^b G/h Csus C7 F

kors at vin-de, giv der-til mig mod og held!

1. Hil dig, frelser og forsoner!
verden dig med torne kroner,
du det ser, jeg har i sinde
rosenkrans om kors at vinde,
giv dertil mig mod og held!
2. Hvad har dig hos Gud bedrøvet?
og hvad elsked du hos støvet,
at du ville alt opgive
for at holde os i live,
os dig at meddele hel?
3. Kærligheden, hjertegløden,
stærkere var her end døden,
heller giver du end tager,
ene derfor dig behager
korsets død i vores sted!
4. Ak! nu føler jeg til fulde
hjertets hårdhed, hjertets kulde!
Hvad udsporang af disse fjelde,
navnet værdt, til at gengælde,
frelsermand, din kærlighed?
5. Dog jeg tror: af dine vunder
væld udsporang til stort vidunder,
mægtigt til hver sten at vælte,
til isbjerge selv at smelte,
til at tvætte hjertet rent!
6. Derfor beder jeg med tårer:
Led den ind i mine årer,
floden, som kan klipper vælte,
floden, som kan isbjerg smelte,
som kan blod-skyld tvætte af!
7. Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng!
8. Skønt jeg må som blomsten visne,
skønt min hånd og barm må isne,
du, jeg tror, kan det så mage,
at jeg døden ej skal smage,
du betalte syndens sold!
9. Ja, jeg tror på korsets gåde,
gør det, Frelser, af din nåde!
Stå mig bi, når fjenden frister!
ræk mig hånd, når øjet brister!
sig: vi går til Paradis!

361. Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig

Becifringssats side 392

Merete Wendler 1991

"Min Gud, min Gud, / hvor - for har du for - ladt mig!" / Det var dit sid - ste røb, min bror, / den

dag, da smer - ten blev for stor, / da du blev tvun - get helt i knæ / og nag - let fast til

kor - sets træ: / "Min Gud, min Gud, hvor - for har du / for - ladt mig!"

361. Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig

Merete Wendler 1991

The image shows a musical score for the hymn 'Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig'. It consists of two staves of music in treble clef with a common time signature. The first staff contains the first line of the melody and lyrics: "Min Gud, min Gud, / hvor-for har du for-ladt mig!" / Det var dit sid - ste råb, min bror, / den dag, da smer - ten blev for stor, / da". The second staff continues the melody and lyrics: "du blev tvun - get helt i knæ / og nag - let fast til kor-sets træ: / "Min Gud, min Gud, hvor-for har du / for-ladt mig!"". Above the notes are various chord symbols: Am, E7, F, Esus, E, Am, /g, F, Hm7b5, Esus, E, Am, Am, /g, F, Hm7/f#, Hm7, Esus, E, A, Hm/a, Hm7/a, A, F#m7, H7, E7, A.

Am E7 F Esus E Am /g F Hm7^{b5} Esus E Am

"Min Gud, min Gud, / hvor-for har du for-ladt mig!" / Det var dit sid - ste råb, min bror, / den dag, da smer - ten blev for stor, / da

Am /g F Hm7/f# Hm7 Esus E A Hm/a Hm7/a A F#m7 H7 E7 A

du blev tvun - get helt i knæ / og nag - let fast til kor-sets træ: / "Min Gud, min Gud, hvor-for har du / for-ladt mig!"

Nu ringer alle klokker mod sky

Musik: C. E. F. Weyse 1837
Tekst: B. S. Ingemann 1837

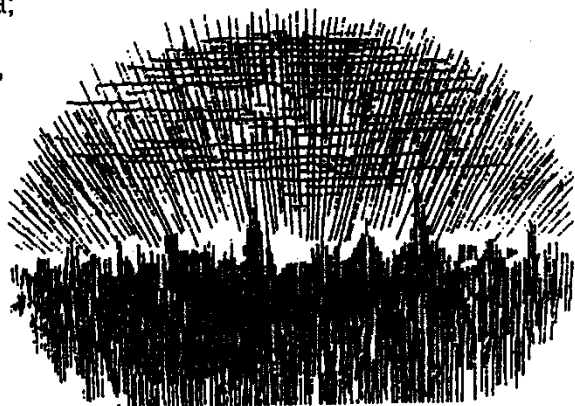
G D/f# G D/f#

1. Nu rin - ger al - le klok - ker mod sky; det
G H Em /g D/a A7 D G/h C G/h

ki - mer i fjer - ne ri - ger. Hver søn - dag mor - gen
C G/h A7/c# D /c G/h Em G/d D7 G

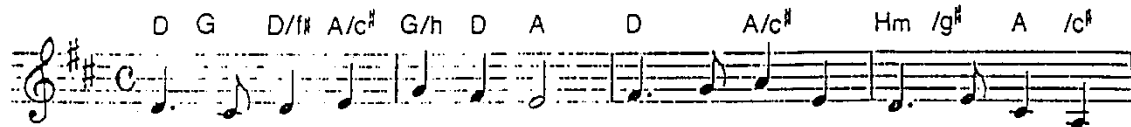
højt på ny stor glæ - de mod him - len sti - ger.

1. Nu ringer alle klokker mod sky;
det kimer i fjerne riger.
Hver søndag morgen højt på ny
stor glæde mod himlen stiger.
2. Det toner med lov og pris og bøn
fra jord mod paradishaven:
Det var en søndag morgen skøn,
vor frelser stod op af graven.
3. For os han i gravens dyb steg ned;
han gik til de dødes rige,
til livet med stor herlighed
han ville for os opstige.
4. Al verdens glæde begravet lå;
nu frydes vi alle dage:
Den glæde søndagssolen så,
den har i verden ej mage.
5. Der sad en engel på gravens sten
blandt liljer i urtehaven;
han peged med sin palmegren,
hvor Jesus stod op af graven.
6. Og der blev glæde på jorderig,
lig glæden i engles Himmel:
Livskongen løfter op med sig
til livet sin børnevrimmel.
7. Guds børn skal holde med engle bøn
med jubel i paradishaven:
Det var en søndag morgen skøn,
vor frelser stod op af graven.

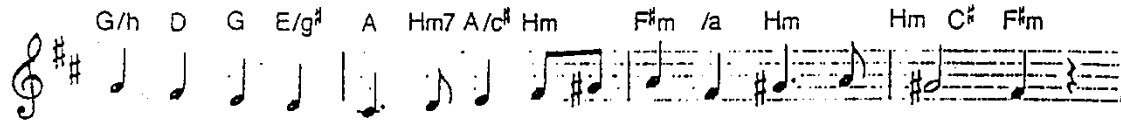

Påskeblomst! hvad vil du her

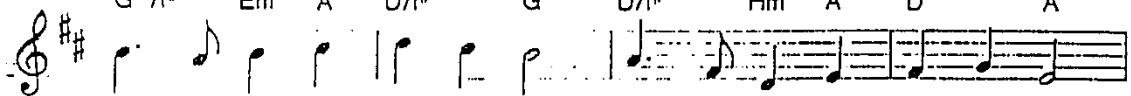
Musik: Carl Nielsen 1910
Tekst: N. F. S. Grundtvig 1817

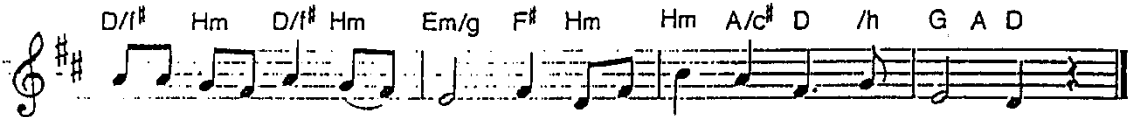
1. På - ske-blomst! hvad vil du her? Bon - de-blomst fra lands - by - ha - ve?

u - den duft og pragt og skær! hvem est du vel - kom - men ga - ve.

Hvem mon, tæn - ker du, har lyst dig at tryk - ke ømt til bryst?

Mener du, en fugl tør__ vo - ve sang om dig i Dan - marks sko - ve?

1.
Påskeblomst! hvad vil du her?
Bondeblomst fra landsbyhave
uden duft og pragt og skær!
hvem er du velkommen gave?
Hvem mon, tænker du, har lyst
dig at trykke ømt til bryst?
Mener du, en fugl tør vove
sang om dig i Danmarks skove?

2.
Ej i liflig sommerluft
spired du, på blomsterstade,
ej så fik du rosens duft,
ikke liljens sølverblade;
under vinterstorm og regn
sprang du frem i golde egn;
ved dit syn kum den sig fryder,
som har kær, hvad du betyder.

3.
Påskeblomst! men er det sandt:
har vi noget at betyde?
Er vor prædiken ej tant?
Kan de døde graven bryde?
Stod han op, som ordet går?
Mon hans ord igen opstår?
Springer klart af gule lagen
livet frem med påskedagen?

4.
Kan de døde ej opstå,
intet har vi at betyde,
visne må vi brat i vrå,
ingen have skal vi pryde;
glemmes skal vi under muld,
vil ej vokset underfuld
smelte, støbes i det dunkle
og som lys på graven funkle.

5.
Påskeblomst! en dråbe stærk
drak jeg af dit gule bæger,
og som ved et underværk
den mig hæver, vederkvæger:
Hanegal og morgensang
synes mig af den udsprang;
vågnende jeg ser de døde
i en påske-morgenrøde.

6.
Ja, jeg ved, du siger sandt:
Frelseren stod op af døde!
Det er hver langfredags pant
på en påske-morgenrøde:
Hvad er segl og sværd og skjold
mod den Herre kæk og bold?
Avner kun, når han vil ånde,
han, som svor os bod for vånede.

